

forhandlingerne om international handel. Det går jo utrolig langsomt.

Jeg er enig med hr. Jørn Jespersen, som tidligere sagde, at resultaterne ikke er så forfærdelig meget at prale af, selv om ønskerne og forventningerne og forventningerne fra starten har været ganske store. De flotte taler om liberalisering, som hr. Henrik Vestergaard har underholdt os med, har været meget inspirerende, og også de taler, som udenrigsministeren har indledt debatterne med, både den tidligere debat og denne, har jo været nogle, hvortil man måtte sige, at det er jo rigtigt. Det er den vej, vi skal gå, vi skal have ulandene ind på vore markeder, vi skal hjælpe dem til at udvikle deres serviceområder og til at udvikle deres samfund osv. Men når man så ser på de faktisk opnåede gevinster, går det meget, meget langsomt, og de opnåede landvindinger er ganske begrænsede.

Derfor er jeg fuldstændig enig, når udenrigsministeren i sin indledning sagde, at vi faktisk har brug for en succes på områder, der handler om international handel. Måske kan man sige, at dette område om liberalisering af handel med tjenesteydelser, altså GATS, måske er et, hvor der kan opnås en beskedent succes. Det drejer sig jo om private former for tjenesteydelser, grænseoverskridende levering, forbrug i udlandet, handelsmæssig tilstedeværelse og midlertidig personbevægelse, og det er så nogle af de ting, man har fundet frem til.

Det har alt sammen fået en køreplan i forbindelse med Dohakonferencen i november 2001, og der er leveret køreplan fra det danske Folketings side til Doha og forhandlingerne i 2001 i forslag til vedtagelse nr. V 4, som der også er henvist til i nogle af de vedtagelser, vi har fremsat i dag.

Så det er altså en beslutning, mange lande har taget, om at vi skal have liberaliseret på dette område. Den måde, man så gør det på, er jo egentlig en meget fredsommelig og meget, meget forsigtig måde, nemlig at man siger, at først melder landene ud, hvilke områder de godt kunne tænke sig at få adgang til, hvilke områder de kunne tænke sig, at de kunne byde ind på, hvilke områder de gerne vil være med til at påvirke.

Ud af det kommer den kravrunde, som havde frist for udmeldinger den 30. juni 2002, og derefter kommer svaret, nemlig meldingerne fra den samme gruppe af lande om, hvilke områder de kunne tænke sig at stille til rådighed. Altså en slags tilbudsrunde, hvor man siger, at her har vi

nogle områder, som vi gerne vil gøre tilgængelige.

Så er det et spørgsmål om at sætte sig ned og finde ud af, om der er nogle af kravene, der passer til nogle af tilbuddene. Det burde man kunne ordne ved at sætte sig ned ved en computer eller med et stort stykke ternet papir og se, om der var nogle hit, det vil sige, at nu var der nogle områder, hvor de, der gerne ville have adgang til nogle bestemte områder, også kunne få det, fordi der var en udbyder og en leverandør i hver sin ende af verden, som kunne finde ud af at snakke sammen.

Det kan jeg ikke forstå kan forskrække nogen. Det må jeg indrømme, det kan jeg simpelt hen ikke forstå, og det er mig umuligt at forstå, at hr. Keld Albrechtsen kan være imod en så forsigtig og så lidet revolutionerende fremgangsmåde at liberalisere verdenshandelen på. Der er ingen, der bliver tvunget til at byde på noget, de ikke har lyst til at være med i. Der er ingen, der skal harmonisere. Det skal arbejdes sammen med WTO-aftalen, og Folketinget skal godkende de endelige aftaler.

Jeg synes, det er meget beskedent. Man fristes til at sige, at det er meget uambitiøst. Til gengæld kan det ikke være et skræmmebillede for nogen, og Det Radikale Venstre kan kun sige, at vi ønsker held og lykke til forhandlingerne. Vi er tilfredse med det meget korte forslag til vedtagelse, der er lagt frem, og vi håber, at vi hermed i forbindelse med GATS-aftalerne kan få den lille beskedne succes, som verdenshandelsliberaliseringsbestrebelse har så hårdt brug for.

Formanden:

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

GATS-forhandlingerne kan jo ikke ses uafhængigt af de generelle WTO-forhandlinger, men jeg er sådan set enig med forespørgerne i dag i, at spørgsmålet omkring liberalisering af tjenesteydelserne er et underbelyst emne under de generelle forhandlinger.

Kl. 21.25

Til gengæld ser vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke de store farer, som Enhedslisten ser på dette område, og det gør vi i særdeleshed ikke, fordi der jo er lagt op til, at ingen lande kan blive påtvunget noget, de ikke vil. Vil man udbyde tjenesteydelser i offentlig regi, bliver man ikke tvunget til privatisering eller udlicitering, sådan